

รูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจใอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อม

The Development of Entrepreneurship Model in Electrical and Electronic Industry of Small and Medium Enterprises (SMEs)

ธภัทร อาศศรี¹, สมนึก วิสุทธิแพทย², ทวีศักดิ์ รูปสิงห์³ และ ปรีดา อัตวินิจตระการ⁴

Thabhatr Artsrt, Somnoek Wisuttiyaet, Taweesak Roopsing and Preeda Attavinijtrakarn

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการและเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจใอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อม ในพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ชลบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นต่อน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการมี 4 ด้าน คือ ด้านกลยุทธ์ ด้านการจัดการการผลิต ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และด้านความเป็นผู้ประกอบการ โดยในแต่ละด้านมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จดังนี้ ด้านกลยุทธ์มี 9 ปัจจัย คือ (1) ภาระงานที่สอดคล้องและกระชับ (2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ (3) สินค้าที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรได้ (4) ความปลอดภัยในการทำงาน (5) การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย (6) การจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลา (7) การมีนวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง (8) การ

บริหารต้นทุนการผลิต และ (9) การมีมุมมองในการบริหารธุรกิจที่แตกต่าง ด้านการจัดการการผลิต พบว่ามี 7 ปัจจัย คือ (1) การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย (2) มีกระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ (3) เครือข่ายในการทำธุรกิจ (4) ความสามารถในการเข้าใจ ความต้องการของลูกค้า (5) การมีความคิดสร้างสรรค์ (6) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ และ (7) การมีบุคลากรที่มีทักษะที่หลากหลาย ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม มี 8 คือ (1) การบริการหลังการขาย (2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ (3) ภาระงานที่สอดคล้องและกระชับ (4) นวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง (5) การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย (6) การมีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง (7) การมีสิ่งแวดล้อมที่ดีในที่ทำงาน และ (8) การจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลา ด้านความเป็นผู้ประกอบการมี 3 ปัจจัย คือ 1) การบริการหลังการขาย 2) การมีความคิดสร้างสรรค์ และ 3) การมีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง ผลการประเมินรูปแบบพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดให้ความเห็นว่ารูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจใอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อมโดยภาพรวมมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 100

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหาร / ผู้ประกอบการธุรกิจ / อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ / อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

² รองศาสตราจารย์ สำนักพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

³ รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

⁴ สำนักนโยบายมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

Abstract

The aims of this research were (1) to analyze factors that affected the efficiency of the management of an entrepreneur of electrical and electronic industry in medium and small enterprise (SMEs) and (2) to develop an entrepreneurship model of electrical and electronic industry in SMEs. The population and participants were an entrepreneur of electrical and electronic industry in SMEs in Bangkok, Chonburi, Samuthprakarn, Pratumthani, and Ayudhaya. The tools used in this research were interviews and questionnaires. Statistic used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression.

The results showed that there are 4 main capability for an electrical and electronic entrepreneur in SMEs to management the business successfully are Strategy, Production Management, Technology and Innovation and Entrepreneurship. In each main capability consist of factors that impact to the success are; The Strategy consists of 9 factors, which are (1) process alignment and lean, (2) Development of new technology and innovation, (3) Product create value added to company, (4) Safety environment, (5) Technology and innovation up to date, (6) On time delivery, (7) Differentiate of innovation, (8) Production cost management, and (9) New idea of business management. The Production Management consists of 7 factors, which are (1) Technology and Innovation up to date, (2) process alignment and lean, (3) Business network, (4) Understanding customer needs, (5) Creativity, (6) Development of new technology and innovation, and (7) Multi skilled employee. The Technology and Innovation consists of 8 factors, which are (1) After sale services, (2) Development of new technology and innovation, (3) process alignment and lean, (4) Differentiate of innovation, (5) Technology and Innovation up to date, (6) New idea of business management, (7) Good working environment, and (8) On time delivery. And the Entrepreneurship consists of 3 factors, which are (1) After sale services, (2) Creativity and (3) New idea of business management. The result of the model evaluation shown that the model can be used to develop the entrepreneurs of electrical and electronic industry in SMEs

Keyword: Management Model / Entrepreneur / Electrical and Electronic Industry / Medium and small enterprise

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ซึ่งเป็นยุคที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานทางธุรกิจและบริการ เทคโนโลยีดิจิทัลมีแนวโน้มในการเติบโตอย่างต่อเนื่องและขยายวงกว้างออกไปทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันครั้งนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อการค้าและชีวิตของประชากรโลกในปัจจุบันเป็นอย่างมาก ประชากรมีแนวโน้มที่ต้องพึ่งพาและอาศัยการติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตกันมากขึ้นที่เรียกว่า Internet of Things หรือสภาพแวดล้อมอัจฉริยะ ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมต่อกันด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยแนวคิดของ Internet of Things ถือเป็นความท้าทายของการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งในระดับธุรกิจ เศรษฐกิจ และสังคม (McKinsey, 2013)

จากสถานการณ์ดังกล่าว ประเทศไทยก็มีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก โดยกำหนดนโยบายในการพัฒนาประเทศใหม่ คือ ไทยแลนด์ 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมีเป้าหมายที่จะใช้นวัตกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล และอุตสาหกรรมอัจฉริยะขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยจะมีการนำระบบเทคโนโลยีอัตโนมัติและหุ่นยนต์อัจฉริยะเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต (Industrial automation) ทางด้านการสื่อสารจะเกิดสังคมดิจิทัลหรือยุคอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อทุกสรรพสิ่ง (Internet of Thing) ด้านแรงงานเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และมีทักษะสูง (Smart Employee) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับธุรกิจอุตสาหกรรมของไทยได้ (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, 2559) จึงทำให้เกิดการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมซึ่งจะทำให้ประเทศไทยสามารถหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงได้ (สภาอุตสาหกรรม. 2559) การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม คือการมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่จะเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทยในระยะแรก เพื่อพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเดิมของไทยที่มีศักยภาพ (First S-curve) คือ 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ 2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ 3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 4) อุตสาหกรรมเกษตรและ 5) เทคโนโลยีชีวภาพ และ

อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (กระทรวงอุตสาหกรรม , 2559)

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทย ถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญกับเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมากเพราะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เป็นหนึ่งในสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกที่สำคัญของประเทศ จากข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์พบว่า ข้อมูล ปี 2555 ถึงปี 2559 สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ในส่วนของเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบ มีมูลค่าการส่งออก เป็นอันดับ 2 ติดต่อกัน จาก 10 กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ในส่วนเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบ มีมูลค่ารวมในการส่งออก ตั้งแต่ปี 2555 ถึงปี 2559 กว่า 2,896,884.90 ล้านบาท นับเป็นร้อยละ 16 จากมูลค่ารวมของ 10 สินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย ที่มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 17,717,529.20 ล้านบาท และยังคงอยู่ใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายตามแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย คือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ที่ประกอบด้วย 1) กลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ เช่น SSD, OLED/Flat Panel Display, Chip on Board LED, Sensors , RFID , Electronic Controlling devices, Internet of Things/Smart Home, CCTV, Wearable Devices, อุปกรณ์โทรคมนาคม 2) กลุ่มผลิตภัณฑ์เดิมที่มีศักยภาพ เช่น HDD, IC, Diode, Transistor, Multilayer PCB และ Flexible Printed Circuit 3) กลุ่มกิจการออกแบบทาง อิเล็กทรอนิกส์ เช่น Microelectronics Design, Embedded System Design, IC Design (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2559)

แต่ปัจจุบัน พบปัญหาและอุปสรรคในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีแนวโน้มชะลอตัว จากตัวเลขมูลค่าการนำเข้าและการส่งออกสินค้าชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยหดตัวมีอัตราการลดลง (อรรถสิทธิ์, 2559) ได้ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อธุรกิจ ดังจะเห็นได้จากศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการแรงงานเผยสถิติจ้างงาน 5 อุตสาหกรรมหลักเดือนธันวาคม 2558 พบว่าอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มีจำนวนผู้ว่างงาน 6,398 คน และถูกเลิกจ้างถึง 2,897 คน ด้านการจ้างงานมีอัตราการชะลอตามยอดส่งออกฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ที่ยังคงหดตัว (ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจแรงงาน, 2558) การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของเศรษฐกิจโลกดังกล่าวส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย ซึ่งผู้ผลิตชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยมาก ร้อยละ 80 เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกทั้งหมดและคนไทยเป็นเจ้าของกิจการ (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2557) จากความสำคัญของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศ และปัญหาที่

เกิดจากการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจบวกกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของโลกข้างต้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการองค์การและเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนและตอบสนองต่อความต้องการของโลกในยุคปัจจุบันและอนาคตให้ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เครื่องมือวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการ และวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ร่วมกับการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีกระบวนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนในการวิจัย

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินการวิจัยเบื้องต้น

1.2 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ อิเล็กทรอนิกส์ที่ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับ

1.3 สร้างแบบสอบถามจากข้อมูลการสัมภาษณ์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.4 เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

1.5 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อิเล็กทรอนิกส์ ด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ

แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อจัดทำ (ร่าง) รูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อม

1.6 พัฒนา (ร่าง) รูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อมและคู่มือ

1.7 สัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบรูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อมและปรับปรุง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดชลบุรี จำนวน 1,098 ราย

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยการคำนวณจากขนาดประชากร จำนวน 1,098 ราย เพื่อให้ครอบคลุมจำนวนประชากรที่มี ทำได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 285 ราย โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ในการสัมภาษณ์ คือผู้ประกอบการในธุรกิจอุตสาหกรรม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับ ได้รับรางวัลผู้ประกอบการยอดเยี่ยมจาก สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ หรือ รางวัลสุดยอด SME แห่งชาติ จำนวน 7 คน

2.4 ผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารองค์การ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 12 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Depth Interview) สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถามงานวิจัย ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปของบริษัท (2) รูปแบบการบริหารธุรกิจในปัจจุบัน (3) ปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน (4) แนวทาง

ในการแก้ปัญหาที่พบในปัจจุบัน (5) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน และขอเสนอแนะเพิ่มเติม

3.2 แบบสอบถามงานวิจัย (Questionnaire) รูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่สร้างขึ้นเองจากกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในธุรกิจอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นแบบสอบถามที่ใช้สอบถามผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 4 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานระยะเวลาในการเปิดดำเนินการของสถานประกอบการ

- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารธุรกิจในปัจจุบัน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) มีจำนวน 50 ข้อคำถาม

- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในการบริหารธุรกิจในปัจจุบัน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีข้อคำถามจำนวน 24 ข้อคำถาม

3.3 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ และ แบบประเมินความเป็นไปได้ของคู่มือ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่งแบบสอบถามเพื่อสำรวจข้อมูลให้กับผู้ประกอบการธุรกิจ ในกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดชลบุรี จำนวน 366 ราย หลังจากนั้น 12 สัปดาห์ได้รับกลับมา 287 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.42

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ด้วยสถิติการบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิง คือ การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ผลและสรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปออกมาในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านกลยุทธ์

พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจของผู้ประกอบการในปัจจุบันในด้านกลยุทธ์ประกอบด้วย (1) กระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ (2) สินค้าสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร

ได้ (3) ความปลอดภัยในการทำงาน (4) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ (5) มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย (6) การจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลา (7) นวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง (8) การบริหารต้นทุนการผลิต และ (9) การมีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ($P < 0.05$) โดยตัวแปรทั้ง 9 ร่วมกันพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจในด้านกลยุทธ์ได้ร้อยละ 86.2 ($R^2 = .862$) ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 Coefficients (Stepwise Multiple Regression) สำหรับอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ในการบริหารธุรกิจในปัจจุบันต่อด้านกลยุทธ์

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1. กระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ	3.725	.425	.398	8.769	.000
2. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ	2.276	.289	.207	7.876	.000
3. สินค้าสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรได้	3.283	.439	.297	7.485	.000
4. ความปลอดภัยในการทำงาน	2.160	.334	.238	6.470	.000
5. มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย	1.396	.272	.135	5.141	.000
6. การจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลา	.761	.225	.080	3.381	.001
7. นวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง	.679	.216	.075	3.141	.002
8. การบริหารต้นทุนการผลิต	.698	.264	.063	2.641	.009
9. มีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง	.510	.231	.052	2.206	.028

* $P < .05$, $R^2 = .862$, $R = .929$

1.2 ด้านการจัดการการผลิต

พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจในปัจจุบันในด้านการจัดการการผลิตประกอบไปด้วย (1) เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย (2) กระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ (3) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ (4) เครือข่ายในการทำธุรกิจ (5) สามารถเข้าใจความต้องการของ

ลูกค้า (6) การมีความคิดสร้างสรรค์ และ (7) การมีบุคลากรที่มีทักษะที่หลากหลาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ($P < 0.05$) โดยตัวแปรทั้ง 7 ร่วมกันพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจในด้านการจัดการการผลิต ได้ร้อยละ 61.4 ($R^2 = .614$) ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 Coefficients (Stepwise Multiple Regression) สำหรับอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ในการบริหารธุรกิจในปัจจุบันต่อด้านการจัดการการผลิต

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1. มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย	3.429	.361	.415	9.494	.000
2. กระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ	2.348	.338	.313	6.946	.000
3. เครือข่ายในการทำธุรกิจ	1.384	.352	.153	3.934	.000
4. สามารถเข้าใจความต้องการของลูกค้า	1.060	.373	.128	2.841	.005
5. มีความคิดสร้างสรรค์	.977	.322	.118	3.035	.003
6. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ	2.694	.383	.305	7.044	.000
7. บุคลากรที่มีทักษะที่หลากหลาย	.768	.323	.092	2.376	.018

*P< .05, R² =.614, R = .784

1.3 ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลในต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจในปัจจุบันด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมประกอบด้วย (1) การบริการหลังการขายมีอิทธิพลสูงสุด (2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ (3) กระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ (4) การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย (5) การมีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง (6) การมีนวัตกรรมที่แตกต่าง

จากคู่แข่ง (7) การมีสิ่งแวดล้อมที่ดีในการทำงาน และ 8) การจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 (P<0.05) โดยตัวแปรทั้ง 8 ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจในด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ร้อยละ 85.7 (R² =.857) ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 Coefficients (Stepwise Multiple Regression) สำหรับอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ในการบริหารธุรกิจในปัจจุบันต่อด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1. การบริการหลังการขาย	2.796	.257	.547	10.898	.000
2. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ	1.803	.290	.325	6.214	.000
3. กระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ	.675	.110	.143	6.142	.000
4. นวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง	.400	.110	.087	3.635	.000
5. มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย	.741	.138	.143	5.356	.000
6. มีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง	.496	.117	.101	4.225	.000
7. สิ่งแวดล้อมที่ดีในการทำงาน	.331	.109	.070	3.031	.003
8. การจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลา	.331	.112	.069	2.947	.003

*P< .05, R² =.857, R = .926

1.4 ด้านความเป็นผู้ประกอบการ

พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจในปัจจุบันด้านความเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วย (1) การบริการหลังการขาย (2) การมีความคิดสร้างสรรค์ และ (3) การมีมุมมองในการ

ดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความมั่นใจที่ร้อยละ 95 ($P < .05$) โดยตัวแปรทั้ง 3 ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจในด้านความเป็นผู้ประกอบการได้ร้อยละ 33.3 ($R^2 = .333$) ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 Coefficients (Stepwise Multiple Regression) สำหรับอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ ในการบริหารธุรกิจในปัจจุบันต่อด้านความเป็นผู้ประกอบการ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1. การบริการหลังการขาย	1.370	.175	.380	7.809	.000
2. การมีความคิดสร้างสรรค์	1.316	.179	.360	7.361	.000
3. มีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง	.582	.168	.169	3.462	.001

* $P < .05$, $R^2 = .333$, $R = .577$

สำหรับรูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจในอนาคตในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถสรุปได้ตาม ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจในอนาคตในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อม

2. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจในอนาคตในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านกลยุทธ์ ด้านการจัดการการผลิต ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และด้านความเป็นผู้ประกอบการ โดยองค์ประกอบในแต่ละด้านจะประกอบไปด้วยปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จดังนี้

ด้านกลยุทธ์พบว่า มีปัจจัยทั้งหมด 9 ปัจจัยอันประกอบไปด้วย 1) กระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ 2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ 3) สินค้าที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรได้ 4) ความปลอดภัยในการทำงาน 5) การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย 6) การจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลา 7) การมีนวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง 8) การบริหารต้นทุนการผลิต และ 9) การมีมุมมองในการบริหารธุรกิจที่แตกต่าง

ด้านการจัดการการผลิต พบว่า มี 7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจให้ประสบความสำเร็จในปัจจุบันในด้านการจัดการการผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ 1) การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย 2) มีกระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ 3) เครือข่ายในการทำธุรกิจ 4) ความสามารถในการเข้าใจความต้องการของลูกค้า 5) การมีความคิดสร้างสรรค์ 6) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ และ 7) การมีบุคลากรที่มีทักษะที่หลากหลาย

ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม พบว่ามีทั้งหมด 8 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในปัจจุบันในด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งประกอบไปด้วย 1) การบริการหลังการขาย 2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ 3) กระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ 4) นวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง 5) การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย 6) การมีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง 7) การมีสิ่งแวดล้อมที่ดีในที่ทำงาน และ 8) การจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลา

ด้านความเป็นผู้ประกอบการ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีเพียง 3 ปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ 1) การบริการหลังการขาย 2) การมีความคิดสร้างสรรค์ และ 3) การมีมุมมองในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยจะแบ่งออกเป็น 4 ด้านด้วยกัน คือ ด้านกลยุทธ์ ด้านการจัดการการผลิต ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และด้านความเป็นผู้ประกอบการ ดังต่อไปนี้

ด้านกลยุทธ์ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจในอุตสาหกรรม

ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อมด้านกลยุทธ์ประกอบไปด้วยการมีกระบวนการในการทำงานที่สอดคล้องกันและสั้นกระชับรวดเร็ว เพื่อให้การดำเนินงานของธุรกิจสามารถตอบสนองกับความต้องการของลูกค้าและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ มีการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาใช้ในกระบวนการการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและคุณภาพของสินค้า สินค้าจะต้องสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรได้ มีความปลอดภัยในการทำงาน ไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น จะต้องมีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ระบบการจัดส่งสินค้าจะต้องตรงเวลาและปลอดภัย สามารถตรวจสอบสถานะได้ตลอดเวลา มีความแตกต่างทางนวัตกรรมจากคู่แข่งเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการค้าและการแข่งขันเชิงกลยุทธ์ได้ จะต้องสามารถบริหารต้นทุนการผลิตให้ดี ไม่เกิดของเสียจากกระบวนการในการผลิต เพื่อลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และจะต้องมีมุมมองในการบริหารธุรกิจที่แตกต่างจากคู่แข่งทางการค้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gary A. Knight. (2001) ที่พบว่ากลยุทธ์ที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจคือ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆที่แตกต่างในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าและส่งผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตมากที่สุด และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ferreira and Azevedo (2007) ที่พบว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมาจากการใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพหลายๆ ด้านด้วยกันและกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ คือ การมีนวัตกรรมใหม่ๆที่แตกต่างทั้งนี้ผู้ประกอบการควรมีการจัดการองค์กรเชิงกลยุทธ์ให้ครอบคลุม ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการพัฒนาบุคลากร และจัดทำกระบวนการภายในนั้นจะต้องสอดคล้อง กระชับและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งองค์กร เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน

ด้านการจัดการการผลิต ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการจัดการการผลิต คือ การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในกระบวนการการผลิตเพื่อพัฒนาและปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพ การมีกระบวนการทำงานที่สอดคล้องและกระชับ มีเครือข่ายในการผลิตสินค้าที่เป็นข้อจำกัดของธุรกิจเพื่อเพิ่มโอกาสในธุรกิจและการจัดการ เข้าใจความต้องการของลูกค้า เพื่อผลิตสินค้าให้ถูกต้องตรงตามความต้องการของลูกค้าและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า การมีความคิดสร้างสรรค์พัฒนาสิ่งใหม่ๆ ในการทำงานอยู่เสมอ ดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆในใช้ในกระบวนการการผลิต และต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่หลากหลายสามารถทำงาน

ได้หลายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อูซา โบ มานน์ (2558) ที่พบว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ขนาดย่อมจะต้องมีคุณลักษณะด้านการจัดการธุรกิจที่สำคัญคือ มีความสามารถในการบริหารการผลิตให้มี ประสิทธิภาพ สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายและจัดการด้าน การเงินและต้นทุนได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gary A. Knight. (2001) ที่พบว่ากลยุทธ์ที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ คือ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่แตกต่าง ในการ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองต่อความ ต้องการของลูกค้าและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการผลิต มากที่สุด ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thomas, Theresa and Chan (2002) ที่พบว่าสมรรถนะของ ความเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อผลประกอบการ ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคือความสามารถใน การผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพเพื่อส่งผลต่อ ภาพลักษณ์ของสินค้าและบริษัท และการจัดการต้นทุน การผลิตที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการควบคุม ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจให้มีผลกำไรมากที่สุด และ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rose, Kumar and Yen (2006) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การมีแนวคิดในการ คิดค้นและทำสิ่งใหม่ๆ การเข้าใจตลาดและและ ความ ต้องการของลูกค้าเป็นอย่างดี จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของผู้ประกอบการอย่างเห็นได้ชัด ในการ วางแผนการกลยุทธ์ให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการและผู้บริหารระดับสูงยุคใหม่จะต้องมี ทักษะในการติดต่อผู้คน สร้างเครือข่ายและพันธมิตร ทางการค้ามีความรู้ความเข้าใจทางการตลาดและมี ทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยได้ถึงจะบริหารธุรกิจ ให้ประสบความสำเร็จ

ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ ธุรกิจใอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาด กลางและขนาดย่อมด้านกลยุทธ์ประกอบไปด้วย การ บริการหลังการขายที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยให้ธุรกิจ สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจของลูกค้าได้ การ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ใน กระบวนการการทำงาน การมีกระบวนการทำงานที่ สอดคล้องและกระชับ มีนวัตกรรมที่แตกต่างจากคู่แข่ง เพื่อสร้างความได้เปรียบในธุรกิจ การมีเทคโนโลยีและ นวัตกรรมที่ทันสมัยในการพัฒนาและปรับปรุง ผลิตภัณฑ์และบริการให้ดี การมีมุมมองในการดำเนิน

ธุรกิจที่แตกต่างจากคู่แข่ง การมีสิ่งแวดล้อมที่ดีในที่ ทำงานปลอดภัยและผลิตภัณฑ์เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการจัดส่งสินค้าได้ตรงเวลาและสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดใน ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี มากและรวดเร็ว รวมถึงสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศฉบับปัจจุบันที่เน้นการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจผ่านนวัตกรรม และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Jasra et al. (2011) ที่พบว่า ปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญคือ การมีเทคโนโลยีที่ ทันสมัยเข้ามาใช้ในธุรกิจเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และการ บริการของธุรกิจให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งทางการ การค้าและทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้ ทั้งนี้ การ จัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบความสำเร็จ เพราะการมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ดีจะช่วยให้เกิด ความได้เปรียบทางการแข่งขันและสามารถที่จะพัฒนา นวัตกรรมใหม่ๆ ในด้านของผลิตภัณฑ์และการให้บริการ ที่มีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ด้านความเป็นผู้ประกอบการ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจใน อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขนาดกลางและ ขนาดย่อมด้านกลยุทธ์ประกอบไปด้วย การให้ ความสำคัญกับการบริการหลังการขายเพื่อสร้างความพึง พอใจต่อสินค้าและบริการของธุรกิจ การมีความคิด สร้างสรรค์คิดค้นผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมใหม่ๆ ออกมา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร และการมีมุมมองใน การดำเนินธุรกิจที่แตกต่างจากคู่แข่ง มีการปรับปรุง และพัฒนาอยู่เสมอ เข้าใจและมีความรู้ในธุรกิจที่ทำเป็น อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรวุฒิ ศิริศักดิ์ (2559) ที่พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ในองค์กรและ นวัตกรรมองค์ การ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการ ดำเนินงานของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs และยังสอดคล้องกับ Ali et.al. (2001) การ ให้บริการหลังการขายส่งผลต่อความพึงพอใจสูงสุดกับ ลูกค้าและส่งผลให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจะต้องมี ทักษะของความเป็น ผู้ประกอบการ การมีแนวคิดในการคิดค้นและทำสิ่ง ใหม่ๆ ที่แตกต่าง มีความเข้าใจในธุรกิจที่ทำเป็นอย่างดี การเข้าใจตลาดและสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจ และลูกค้า เพื่อที่จะสามารถนำพาธุรกิจให้ประสบ ความสำเร็จได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. (2559). รายงานการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2559 และ มอบนโยบายการทำงาน ตามยุทธศาสตร์ 20 ปีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <http://www.dsd.go.th/DSD/Activity/ShowDetails/23475>
- กระทรวงพาณิชย์. (2560). [ออนไลน์]. สถิติการค้าระหว่างประเทศ. สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2560, จาก <http://www2.ops3.moc.go.th/>
- คณะกรรมการอุตสาหกรรม 4.0 สภาอุตสาหกรรม. (2559). การยกระดับอุตสาหกรรม 4.0 (Industry 4.0). กรุงเทพฯ: สภาอุตสาหกรรม.
- พีรุฒิ ศิริศักดิ์. (2559). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ความคิดสร้างสรรค์ในองค์กร นวัตกรรมองค์กรที่มีต่อผลการดำเนินงานขององค์กร: ศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs). วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 27(3): 11-23.
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2557). ทำเนียบอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2555). แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574. กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.
- อรรถสิทธิ์ แจ่มฟ้า. (2559). รายงานสถานการณ์และแนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรมไตรมาส 2 ปี 2559: ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจและเศรษฐกิจฐานราก.
- อุษา โบมานัน. (2558). รูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมโอท็อปภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Chouhary, Ali; azeem akhtar, syed; asif, Muhammad; mehmoed, rashid; zafarullah; Siddique; & mughal, asif. (2011). Impact of after sale service characteristics on Customer Satisfaction. *Information Management and Business Review*. 3: 360-365.
- Ferreira, J.; & Azevedo, S. (2007). *Entrepreneurial Orientation as a main Resource and Capability on Small Firm's Growth*. Retrieved January 20, 2018, from <https://mpra.ub.uni-muenchen.de/5682/>
- Gary A. Knight. (2001). Entrepreneurship and Strategy in the international SME. *Journal of International SME*. 7(2001): 155-171
- Javed Mahmood Jasra; Muhammad Asif Khan; Ahmed Imran Hunjra; Rana Aziz Ur Rehman; & Rauf I. Azam. (2011). Determinanta of Business Success of Samll and Medium Enterprises. *International Journal of Business and Social Science*. 2(20).
- Mckinsey Global Institute. (2013). *Disruptive Technologies: Advances that will transform life, Business, and the global economy*. Mckinsey. Retrived Febuary 12, 2017, from <http://www.mckinsey.com/business-functions/digital-mckinsey/our-insights/disruptive-technologies>
- _____. (2008). *Enduring Ideas: The 7 - S Framework*. Mckinsey. Retrived Febuary 12, 2017, from <http://www.mckinsey.com/business-functions/strategy-and-corporate-finance/ourinsights/enduring-ideas-the-7 - s-framework>
- Raduan Che Rose; Naresh Kumar; & Lim Li Yen. (2006). Entrepreneurs Success Factors and Escalation of Small and Medium-sized Enterprises in Malaysia. *Journal of Social Sciences*. 2(3): 74-80.

Thomas W.Y. Man; Theresa Lau; & Ed Snape. (2012). Entrepreneurial Competencies and the Performance of Small and Medium Enterprises: An Investigation through a Framework of Competitiveness. **Journal of Small Business & Entrepreneurship**. 21(3): 257-276.

Thomas W.Y. Man; Theresa Lau; & K.F. Chan. (2002). The Competitiveness of Small and Medium enterprises: A conceptualization with focus on entrepreneurial competencies. **Journal of Business Venturing**. 17(2002): 123-142.